

JAKPAK JE DNES U NĀ•S DOMA?

PondĀ•lĀ•, 28 duben 2014

ProtoĀ•je je u nĀs krásnĀ•, tak jsme o víkendu vyrazili ven. Na kolo. MĀ• jako Ā•enu kolo nesmĀ•nĀ• baví. Malou nepĀ•mĀ•ijem pouze bolest krĀ•ní páteĀ•me, kdyĀ• pĀ•mĀ•iliš dlouho zírám v zápalu boje na asfalt. To, co mĀ• na jeĀ•dĀ•ní nebaví, mĀ• kolem velmi málo společnĀ•ého, Jde spĀ•e o osobní vyladĀ•ní. NesnĀ•ím totižĀ• pohled na partnerova záda kdesi vysoko na kopci, kdyĀ• mĀ• ten kopec ještĀ• Ā•eká.

V tu chvíli jsem nepĀ•mĀ•etná, odhazuji kolo do škarpy se slovy: „nepĀ•mĀ•ehazuje, hajzl“. Odepínám helmu, otírám si zpocenĀ• Ā•elo a kašlu na toho nahoĀ•me. Sedím v trĀ•vĀ• a trucuju. Pak pĀ•mĀ•ichází první smska: „Kde jsi milĀ•ku?“. Dokázala bych odpovĀ•dĀ•t bĀ•hem pikosekundy nesmĀ•nĀ• struĀ•nĀ•, ale pĀ•mece jen moje emoĀ•ní inteligence má uĀ• cosí za sebou, takĀ•e mrsknu mobilem vedle sebe a Ā•ekám, aĀ• se vztek vykouĀ•mĀ• z hlavy a jĀ• budu moct pouĀ•ít svĀ•j zdravĀ• a niĀ•ím nezatĀ•enĀ• rozum.

Po chvíli mobil vedle mĀ• zaĀ•íná netrpĀ•livĀ• vibrovat, tĀ•pnu ho, vibruje znovu, tĀ•pnu ho, vibruje znovu. „Co, je!“, koneĀ•nĀ• vyštĀ•knu. „Kde jsi, sedím tady uĀ• dvacet minut (ha, ha).“ Zní kapku podráĀ•dĀ• „NemĀ•Ā•u se ani vy….“ „No jo, tak dĀ•lej, sedím nahoĀ•me na zahrádce, dám si zatím pivo.“ „Dej si jich tĀ•eba deset.“ Ale to uĀ• si jen pomyslím a pomalu se psychicky pĀ•mĀ•ipravuji, Ā•e se muset zvednout, nasadit si tu hnusnou, propocenou helmu, sednout na to hnusné kolo a vyšlapat ten hnusný kopec.

A pĀ•mesnĀ• tak se i stane. Šlapu nahoru a vĀ•bec mĀ• to netĀ•ší. Je to stejnĀ• jako vĀ•dycky: mĀ• nepoĀ•ká, nikdy se nepĀ•mĀ•z pĀ•sobí mému tempu a nikdy mi neĀ•mekne, jak krásnĀ• šlapu. Korunu tomu dá dojezd do hospody na kopeĀ•ku. OpĀ•mĀ•u kolo o stojan a tĀ•ším se na orosenou desítku. PĀ•mĀ•ítele potkám pĀ•mĀ•i východu z WC netrpĀ•livĀ•ho a spĀ•chajícího: „No koneĀ•nĀ•, tak jedem“. Ā•ádná otázka typu, jestli si i já nechci dát pivo, nebo odskoĀ•it na toaletu, jestli nejsem pĀ•mĀ•iliš unavená a schvácená a jestli nepotĀ•mĀ•ebuji tĀ•eba dvĀ• minuty na odpoĀ•inek. Znovu trucuju, tentokrát je mĀ•j emoĀ•ní level ještĀ• o pár stupĀ• níĀ•. Plácám se v hlubokém Ā•alu, neuspokojená, nepochopená, opomíjená. Lituji se a to mi jde to dobĀ•me. Nevím, kam se ten chlap Ā•ene. ProĀ• musí kaĀ•

víkend bez tornáda a snĀ•hové vánice ušlapat co nejvíce kilometrĀ•? Co je to za krásu civĀ•t ze sedla bicyklu na šutry, hlínu, popĀ•. asfaltovou cestu? Koho a co se snaĀ•í dohnat, pĀ•medehnat nebo pokoĀ•mit? Šlapeme jak šilenci, potíme se, máme kĀ•e ve svalech, ale šlapeme, šlapeme a šlapeme. Doma

pĀ•mĀ•ijĀ•díme za soumraku. Honem do vany, jsem totĀ•nĀ• zniĀ•ená. Probouzím se v noci ve studené vodĀ•. Je mi zima a všechny svaly, i ty o kterých jsem netušila, Ā•e je mám, mĀ• bolí. Asi mám svalovou horeĀ•ku. Oblíkám si pyĀ•amo, teplou mikinu, vypínám televizi, u které spĀ• pĀ•mĀ•itel a zaléhám do postele. Tak tohle jsem vám popsala vari

víkendu na kole s pĀ•mĀ•itelem. Pak mám ještĀ• variantu s houfem kamarádek. Máme vĀ•tšinou sraz u nĀs doma na zahradĀ•. PĀ•mĀ•itel mi ochotnĀ• dopumpuje obĀ• kola, nachystá iontovĀ• nápoj, promasíruje lýtka, poradí s cestou a kro toho mi velmi ochotnĀ• pĀ•jĀ•í i svoji GPS, kterou sice nepotĀ•mĀ•ebuji, ale vezmu a Ā•ivĀ• se zajímám o to, jak se ta potvĀ•rka ovládá, coĀ• ale stejnĀ• bĀ•hem pĀ•ti minut po výjezdu zapomenu. Je nĀs pĀ•t a ještĀ• Ā•ekáme na Zdenku. Ta pĀ• jako poslední na pĀ•medpotopnĀ•m „autorovi“ s páĀ•kama na palce. V kole to hrĀ•í a kaĀ•dou chvíli hrozí, Ā•e bu po zemi sbírat matiĀ•ky, trubky, kola a Zdenku.

Kamarádka Sabina, s kolem v hodnotĀ• mého pĀ•lroĀ•ního platu, perfektnĀ• vytnĀ•ná do posledního potítka na zápĀ•stí, nervóznĀ• klope kolem ve svých cyklistických botách. Ve pĀ•tatĀ•micet postavu svalnatého jinocha - to i zepĀ•medu. Ty dvĀ• vedle sebe, to jsou dvĀ• jiné galaxie. Zdenka se tĀ•ší, Ā•e se pĀ•mĀ•ijemnĀ• pobaví s partou kamarádek. Sabina má Ā•erné brýle, helmu ve tvaru lebkouna a neprĀ•stĀ•elnĀ• výraz zaĀ•atého bojovníka: „Dneska vás všechny porazím!“ Platí a my ti budeme fandit. VyráĀ•íme. Sabina

upne boty do šlapátek. Zdenka dlouze zafuní. To ji ostatnĀ• vydrĀ•í aĀ• do konce naší tĀ•ry. Sabina vyráĀ•í a my bĀ•hem pár vteĀ•in vidíme uĀ• jen její záda v pestrĀ•m cyklistickĀ•m dresu. ZabĀ•lo by mĀ• to, pomyslím si. Šlapeme a krom toho stĀ•háme (jak je to nám Ā•enám vlastní) spoustu dalších vĀ•cí. Na programu je manĀ•elská, pediatrická, gynekologická, kulinĀ•ská a módní poradna. Nic nám není cizí a rozumíme skoro všemu, a pokud ne, tak na to alespĀ• máme názor.

Peleton se brzy rozklĀ•í na dvojiĀ•ky. Ā• na Sabinu – nejspĀ•š potupnĀ• tlaĀ•ící kolo do malého kopeĀ•ku. Jsem nĀ•kde uprostĀ•ed a to mi absolutnĀ• vyhovuje. Povídám si s kamarádkou, šlapu podle svého tempa a kochám se krajinou kolem sebe. Na prvním kopeĀ•ku leĀ•í v trĀ•vĀ• Sabina a upĀ•jí iontovĀ• nápoj z cyklistické láhve. Sedáme si vedle ní. Ā•ádnĀ• náznaky, Ā•e by nás chtĀ•la honit, Ā•e by nedej boĀ•e chtĀ•la, abychom se teĀ• zvedly a šlapaly podle jejího tempa. Zapálíme si cigaretu a pokračĀ•ujeme v hovoru. Sabina se pĀ•mĀ•irozenĀ• pĀ•mĀ•idá stejnĀ• jako ostatní pĀ•mĀ•ijĀ•dí“jící kamarádky. Nakonec si to nahoru Zdenka. Lehá si vedle nás, dostává cígo a iontovĀ• nápoj. Namítá, Ā•e pivo by bylo lepší. PĀ•mesunujeme se do nedaleké hospĀ•dky. Pivo, kofola, párky, utopenci a krásnĀ• kĀ•upavĀ• bramboráky. Sabina se Zdenkou probírá stav jejího kola. My všechny potom dokola probíráme stav všehomoĀ•ného kolem a navzájem si radíme.

DomĀ• pĀ•mĀ•ijĀ•díme v tĀ•snĀ• semknutĀ•m houfu. Sabina motivuje Zdenku a ta šlape jako o Ā•ivot. RozlouĀ• Mám dobrĀ• pocit na duši. Jsem odpoĀ•inutá, vykecaná, na kole akorát tak najeĀ•dĀ•ná. PĀ•mĀ•itel se právĀ• pĀ• z výletu s pány. Smrdí potem na pĀ•t metrĀ•, je špinavĀ• jako prase a hlad má jako potulný pes. Co bych pro nĀ•j ale neudĀ•lala… Umyju mu záda a nachystám dobrou veĀ•eĀ•mi. SpĀ•ícho u televize ho láskyplnĀ• pĀ•mikryji a Ā•mĀ•kám si, jak nám to spolu pĀ•knĀ• klope. MARKĀ•TA